

ਆਰ.ਐਲ ਆਨੰਦ ਜੇ.

ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਬਚਨੀ @ ਬਚਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1981 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 66 .

19 ਜੁਲਾਈ, 1996

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882—ਐੱਸ. 41— ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963— ਐੱਸ. 3, ਕਲਾ। 58— ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਲੀਗੇਟੀ ਦੇ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਤਨ — ਆਰਡਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ — ਮਾਲੀਆ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਸੱਚਾ -ਸੁੱਚਾ-ਅਜਿਹਾ ਵੈਂਡੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ- ਵੈਂਡੀ ਨੂੰ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ - ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਉਚਿਤ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਭਾਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਾਰਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਕੱਦਮਾ 22 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ4 17 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ /

(ਪਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਫੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹੇਮਤ ਸਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਐਮ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ.ਐਲ.ਆਨੰਦ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 66 ਆਫ 1981 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ-ਬਦਲਾਇਕ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਐਸਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 25 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਬਖਸ਼ੀ, ਐਡੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 5 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਚਨੀ ਉਰਫ ਬਚਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਗਿਆਨੋ ਉਰਫ ਜੀਤੋ ਪੁੱਤਰੀ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਤਾਰਾਗੜ੍ਹ, ਤਹਿਸੀਲ ਬਟਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ।

(2) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਬਚਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਿਆਨੋ, ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ 21 ਕਨਾਈਆਂ 16 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਲਾਇਟ ਦੇ ਹੈੱਡ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਸਿੰਘ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ. ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਚਨੀ ਉਰਫ ਬਚਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਗਿਆਨੋ ਉਰਫ ਜੀਤੋ, ਮੁਦਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 2 ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਜਿੰਦਾ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ-ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਚਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀਤੋ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 1973 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1973 ' ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਤਬਾਦਲੇ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹਰਮ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 11 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 11 ਤੱਕ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਹਨ। ਸੰਪਤੀ.

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 11 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਸਟੈਂਡ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 11 ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਅਲੀ ਹੈ! ਫਰਜ਼ੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਸ. ਬਚਨੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਗਿਆਨੇ ਉਰਫ ਜੀਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੰ: 2 ਨੇ ਸਾਲ 1970 ਵਿੱਚ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਸਦਮੇ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾ. ਗਿਆਨੇ ਉਰਫ ਜੀਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 100 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗਿਆਨੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਤਾਰਾਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਬਲੇਵਈ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 13 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਉਸ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1975 (ਸਾਬਕਾ D3) ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 16 ਫਰਵਰੀ। 1976 (ਸਾਬਕਾ ਡੀਐਲ) ਅਨੁਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1976 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ2) ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬੋਰਾ ਫਾਈਡ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(4) ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲੀ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ: -

1. ਕੀ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ; 1973 ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
2. ਕੀ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 13 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ.
3. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 11 ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ , - ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਵਿੱਚ। 1975, 16 ਫਰਵਰੀ, 1970! ਅਤੇ ISth ਫਰਵਰੀ, 1976? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
4. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
5. ਰਾਹਤ.

ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੂਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ। 1973 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ' ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੁਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਸੂਰਜੀਤ ਸਮਾਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇਕਾਰ ਸਨ,

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ- ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਧੀਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ ਅਤੇ, 25 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਬੀ ਹੋ ਕੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਬਚਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਿਆਨੋ। ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਸਟਰ ਸਰੀਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਰ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ, ਇਸਲਈ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ

ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 25 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

*25. ਸਾਲ 1971 ਦੀਆਂ ਜਮਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ 72 ਸਾਬਕਾ. ਡੀ. 4 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ. 5 ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਲਕ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਕੈਫੀਅਤ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੀ. 3 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਪੰਨਾ 4. ਸੂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਉਕਤ ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੰਤਕਾਲ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਪੁਰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮਾਬੰਦੀ Ex. ਡੀ. 5 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ. 4 ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਦੱਸਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ. 1 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ. 2 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ. 3 ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ- ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ. D. 1 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। 9,000 ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਤਸਦੀਕ

ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰੁ. ਰੁ. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 9,000 ਨਕਦ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ. D. 2 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। 9,000 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁ. 9,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ. 3 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। 9,000 ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 3,700 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਡੀਡਬਲਯੂ 8 ਅਨੁਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹਨ। ”

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਨ ਪੈਰਾ ਨੰ. 26, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪੈਰਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"26. ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਵੰਡੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ (ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ) ਵੈਂਡੀ-ਬਚਾਅ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਵੈਂਡੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3' ਤੋਂ 11 ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ। — 20 ਅਗਸਤ, 1975, 16 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਅਤੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ। ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ

ਵਾਰਸ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੈਂਡੀ-ਡਿਪੈਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਲਾਟਿਫ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਰਾਸਤ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ (ਪੀ.ਆਈ.) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

(8) ਫਿਰ ਟਰਾਂਸਫਰਪੋਪਰਟੀ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

"41. ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ. -ਜਿੱਥੇ, ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਬਾਦਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਓ : ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਨੇਕ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ; ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਲੇਮ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੰਗੀ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

(1) ਏਆਈਆਰ 1993 ਐਸ, ਸੀ. 1517

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਐਚ.ਓ. 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਚੰਗੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਦੇਸ਼ (ਐਕਸ. ਡੀ. 4)), ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, 1 ਗ੍ਰੇਡ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਦੀ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ. 1) ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਾਹਿਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਭਾਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਾਰਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜੋ ਕਿ 1979 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ D5 ਅਤੇ D6 ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਿੱਚ

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ 'ਮਾਲਕੀਅਤ' ਦਾ ਕਾਲਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਵਾਜਬ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ , ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਗਨ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਉਸਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ- ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਟੀ ਐਕਟ, ਜੋ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ

ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ. ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਬਖਸ਼ੀ ਮਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਚੰਦ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ)। ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (4), ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ	ਹੋਰ (3), (ਪੁਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਸਰਜੀ ਦੇਵੀ • i v. ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਦੇ ਬੈਂਚ ਬੈਂਚ ਤਿਰਲੋਕ ਮੇਰੇ	ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ
--	--	-----------------------------------	--

(2) 1988 (2) RLR 287.

(3) 1947 PLR 274.

(4) 1964 PLR 1130

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੀ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਰਘੂ ਨਾਥ ਬਨਾਮ

ਮਾਨਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸੱਚੇ-ਸੁਚੇਤ ਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। . ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ (PI) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।) .

(9) ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਾਰਨ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਪਟ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਚੰਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਹ 20 ਅਗਸਤ, 1975 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਚੇ-ਸੁਚੇਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੀ ਸਨ। 16 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਅਤੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(10) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਲੇਮਟਿਫਸ- ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ , ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

(5) 1962 PLR 230.

2 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ4 17 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ /

(11) ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ 24 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ

A . nup Singh and others v. Smt. Bachni @ Bachan Kaur and 389
another (R. L. Anand, J.)

ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੱਲ ਲਈ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੰਗੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। , ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਲ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ PI ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(12) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਝਗੜੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਬਚਨੀ ਉਰਫ ਬਚਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਗਿਆਨੋ ਉਰਫ ਜੀ ਟੂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਐਸ. 5. ਸੁਧਾਲਕਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸਿੰਘ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

94 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15953

24 ਮਈ 1996

ਹਰਿਆਣਾ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1994- ਐੱਸ. 7 ਅਤੇ 9 - ਸੰਵਿਧਾਨ (73 ਵਾਂ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1994 - ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ. 243 ਤੋਂ 243-0 - ਜਨਗਣਨਾ ਐਕਟ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ